

[Landbrugsministeren.]

førsel ogsaa af de Varer, der her er Tale om; det gælder ikke alene Tyskland, men ogsaa andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) brugte jo meget stærke Udtryk om Lovforslaget, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er slet ikke Hensigten fra min Side eller fra Regeringens Side at give Udtryk for den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag, hvis det bliver til Lov, vil kunne løse Landbrugskrisen. Men vi anser det for rigtigt og forsvarligt, ja, vi anser det for en Forpligtelse at komme de Dele af Danmark til Hjælp, som er blevet særlig haardt ramt, ved at Prisfaldet er sat ind i meget større Omfang end paa noget andet Omraade, at komme dem til Hjælp med Lovforanstaltninger som dem, der her er Tale om. Der er intet Omraade — ikke en Gang indenfor Landbruget, som dog er haardest ramt af Prisfaldet —, hvor Prisfaldet er saa stort, saa katastrofalt som netop med Hensyn til Kreaturer. Jeg synes derfor, det er rigtigt, at man i et moderne Samfund, naar der er en bestemt Del af Befolkningen, der er haardt ramt — og enhver ved jo, at det først og fremmest er den sønderjydske Befolkning og Dele af Vestjylland, som er ramt af dette meget stærke Prisfald —, føler det som en Forpligtelse at hjælpe de paagældende i en saa vanskelig Situation som den foreliggende.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var naturligvis imod Lovforslaget, det er jo ikke noget nyt, men det forbavser mig noget, hvis det ærede Medlem mener, at den Opfattelse, han her gør gældende, er Udtryk for Kærlighed til Arbejderne, at hans Opfattelse og hans Stilling til Sagen er i Arbejdernes Interesse. Jeg maa sige, at det er efter min Mening meget naivt at tro, at Arbejderne her i Danmark i det lange Løb i ret mange Aar kan forblive fuldkommen uberørte af et saa uhyre Prisfald som det, der her er Tale om, paa et saa vigtigt Omraade som Kødproduktionen. Det er fuldkommen urimeligt at tro, og hvis man gaar ud og siger saadan noget til Arbejderne, er det efter min Mening det samme som at vildlede Arbejderne i overordentlig stærk Grad. Det er givet, at af den uhyre Arbejdsløshed, vi har her i Danmark, ca. et Par Hundrede Tusinde, stammer over Halvdelen direkte eller indirekte fra Landbrugskrisen. Derfor maa man ikke tro, at det er muligt at værne Arbejdernes Interesser ved at lade Landbruget sejle sin egen Sø, ved at lade det gaa, som det bedst kan, og være ligeglad med, om

Priserne falder aldrig saa kolossalt, for saa vil det i første Række, ja, man kan sige baade i første og sidste Række, komme til at ramme Arbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde en hel Del Bemærkninger, bl. a. sagde han, at i sin Tid havde en Regering, som havde ikke ringe Tilknytning til den nuværende Regering, været meget hurtig i Vendingen til at begrænse Profitten under Krigen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg tror, ingen skal fordømme, at man var hurtig til at begrænse Profitten, ingen mere end Landbruget skal være taknemmelig for, at man gjorde det, og jeg vil endogsaa sige, at hvis man kan bebrejde den daværende Regering noget, saa er det, at Begrænsningen var for ringe, for lidt omfattende. Det danske Landbrug vilde sikkert i Dag have staaet langt bedre, hvis Begrænsningen af Profitten i sin Tid var blevet stærkere, end den blev, og det danske Landbrug vilde i Dag have været uhyre meget daarligere stillet, end det er i Øjeblikket, hvis man ikke havde foretaget denne Begrænsning.

Det ærede Medlem sagde, at hvis man skulde gennemføre, hvad der her er foreslaaet med Hensyn til Destruktion og med Hensyn til en eventuel Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, saa blev der ingenting til Udligning af Priserne. Ja, hvis det nu gaar, som det ser ud til i Øjeblikket, at det bliver uhyre besværligt, for ikke at sige maaske helt umuligt at komme af med Halvdelen af de Dyr, som vi plejer normalt — det vil sige normalt i de sidste Maaneder — at afsætte til Udlandet, saa bliver der ingen anden Vej, for saa er vi *nodt* til at tilintetgøre dem ved Destruktion og se paa anden Maade at komme af med dem, for vi kan dog ikke tvinge Folk i Udlandet til at købe Dyr, som de ikke vil have.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har jeg svaret angaaende hans Henstilling om at tage det fornødne Hensyn til Sønderjylland; det er jeg villig til for mit Vedkommende, og jeg tror at kunne sige, at man ogsaa indenfor Landbrugsraadet er villig til at tage et saadant fornødent Hensyn. Det ærede Medlem rettede det direkte Spørgsmaal til mig, hvad jeg havde ment, at Udligningsfonden skulde bruges til med Hensyn til Udligning af Priserne for Kvæg og Oksekød. Jeg har netop tænkt mig, at man i den forhaandenværende Situation skulde gøre ethvert muligt Forsøg paa at skabe nye Markeder. Det er ikke sikkert, man kan komme ind paa nye Markeder, uden at det, i hvert Fald i Begyndelsen, vil være ens-